

[Th. Jensen.]

Til Lovforslagets § 2 har jeg ikke nogen særlig Bemærkning at gøre. Ligesom den højtærede Landbrugsminister har jeg ikke opdaget, at man har maattet døje med at faa en Skinke eller et Stykke Flæsk røget. Paa min Egn har vi altid kunnet faa Flæsk, en Skinke eller en halv Side røget, uden at nogen har grebet ind paa den ene eller den anden Maade. Der vil nu efter Paragraffens Ordlyd blive ført Kontrol hermed, men ellers kan man stadig væk faa sine Varer røget.

Hermed kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ingefred Juul Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister for det Lovforslag, vi har til Behandling i Dag. Disse Ændringer i Loven er en à jour-Føring til Gavn for det praktiske Liv, og efter den Tilføjelse, der i Folketinget er gjort til § 1, hvor man har indføjet, at man skal drøfte Slagtemulighederne med „De offentlige kommunale Slagtehusenes Sammenslutning“, vil jeg formene, at den Anstødssten, der har været, er fjernet.

Med Hensyn til den anden Paragraf, om Røgvarerne, maa jeg sige, at jeg heller ikke i Praksis har mærket noget til, at der har været store Vanskeligheder med at faa Pølser og Flæsk røget, men jeg finder det rigtigt og rimeligt, at det bliver lovmedholdeligt. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale og indstille, at Lovforslaget bliver hurtigt gennemført i dette høje Ting.

Krarup: Lovforslaget i sig selv, saa lille det er, giver ikke Anledning til længere Tale eller udførligere Bemærkninger. Jeg vil dog gerne alligevel sige, at det betegner et lille Lysstrejf ind over Hverdagslivets mange Vanskeligheder, som vi mærker netop i disse Aar, og derfor anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Lovforslaget, som det foreligger, baade dets § 1 og § 2.

§ 1 giver en, som jeg synes, nødvendig Ligestilling mellem de offentlige Slagtehusene og Eksportslagterierne, og det synes jeg er helt rimeligt. § 2 tager kun Sigte paa at faa noget bragt i Orden, som egentlig var, hvis jeg maa sige det saadan, sat lidt for stærkt op. Det er fuldstændig rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister sagde før, at der var nogle gamle Kontrolbestemmelser, som var meget vidtgaaende, og de blev da heller ikke efterlevet og haandhævet i lige høj Grad i alle Landets Egne, men jeg kan nok huske, hvordan Husmødrene paa

min Egn for et halvt eller et helt Aar siden kom og klagede deres Nød, for nu stod der i Bladene, at Slagterne og Røgmændene ikke vilde modtage Slagtemad, Flæsk og Skinker til Røgning mere, medmindre Grisene var slagtet paa offentligt Slagtehus eller i hvert Fald kontrolleret af Dyrlægekollen. Det var man paa min Egn utilfreds med, og Ordningen blev haardt gennemført, ellers mistede man en Chance, saa der var ikke noget at gøre ved det. Nu tror jeg nok, at Sindene faldt noget til Ro lidt efter lidt, saadan at man i Vinterens Løb ved en praktisk Lempelse af Forholdene kunde faa sine dyrebare Skinker til Røgning. Det var altsaa en gammel Bestemmelse, som var lidt for stærkt sat op, og derfor hilser jeg med Tilfredshed, at der nu bliver lempet lidt ved Ordningen, saa at det, vi kalder ukontrolleret Kød, Kød af Dyr, der er slagtet paa Producentstedet, stadig kan bringes til Røgning, naar det vel at betone er ordentligt mærket. Det er en lille Lettelse for Husmødrene, og den under vi dem gerne. Derfor anbefaler jeg Lovforslaget.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag giver ikke Anledning til mange Bemærkninger. Som allerede nævnt er det af født af den Udvikling, som vi er inde i for Øjeblikket, hvor en hel Del af vore Kreaturer nu eksporteres i slagtet Tilstand i Modsætning til tidligere, da den overvejende Del gik ud af Landet i levende Tilstand. Af den Grund er det nødvendigt, at vi faar den tilstrækkelige Kapacitet ved de forskellige Kategorier af Slagtehusene, idet Slagtingen og Behandlingen af Kødet skal kunne finde Sted, hvor det er mest praktisk og mest billigt, saa at vi dermed undgaar unødvendige Forsendelsesudgifter. Jeg finder derfor, at det er i høj Grad paakrævet at faa en Ændring som den, der er indført ved Lovforslagets § 1. Det vil herefter være muligt at benytte de lokale Slagterier, og Affaldet fra de paagældende Kreaturer kan sælges inden for enhver Kommunes Omraade.

§ 2 er blevet udførlig omtalt af de foregaaende Ordførere. Ogsaa jeg mener, at den her foreslaaede Ændring er i høj Grad heldig, idet det nu ordnes saaledes, at den ønskede Tilberedning af Producenternes Kødvarer, Røgning og den Slags Ting, kan foregaa inden for Lovens Rammer. Jeg vil imidlertid gerne knytte den Bemærkning hertil, at det selvfølgelig skal ske under betryggende Forhold, idet der maa ske en betryggende Mærkning, saa at der ikke kan ske Forvekslinger, da de Varer, der er pro-